

Szensztat - Akty Zaożycielskie

Wprowadzenie

Tytuł oryginału:

SCHÓNSTATT - DIE GRUNDUNGSURKUNDEN

Przekładu dokonano z wydania czwartego.

Za zgodą Kurii Diecezjalnej Warszawsko-Praskiej z dn. 23 VII 1996 r. Nr 1279/96.

Copyright by Schönstatt Verlag 5414 Yallendar-Schönstatt

Drukarnia Pallottinum

60-959 Poznań, ul. Przybyszewskiego 30

Zam. 30/96

Słowo od tłumacza

Na pewno nie dziwi Czytelnika fakt, że w wersji polskiej ukazują się Akty Założycielskie Sługi Bożego Ojca Józefa Kentenicha. Akty te bowiem stanowią samą podstawę Orędzia Szensztatu. W nich wyraża się posłannictwo i duchowość całej Rodziny Szensztackiej.

Próby przełożenia ich na język polski były podejmowane już wcześniej. Teraz zdecydowano się, aby udoskonaloną wersję udostępnić szerszemu ogółowi. Jakkolwiek wersja ta nie jest jeszcze doskonała, bo trudno było się uporać z niektórymi charakterystycznymi dla pewnego środowiska i sytuacji wyrażeniami, aby odpowiednio oddać je w przekładzie, to jednak potrzebny był pierwszy akt odwagi, aby po nim poszły następne. Mając do wyboru tłumaczenie dosłowne i wolne, wybrano tłumaczenie dosłowne, choć odbiło się to negatywnie na stylu, który nie tylko jest dość chropowaty, ale i nosi ślady pewnych germanizmów.

Niemniej wydaje się, że Czytelnik z łatwością pokona wszystkie trudności i dotrze z prawdziwą satysfakcją do samej głębi tych Aktów, dokonując nad nimi refleksji, która przynosi owoce dla życia osobistego i pracy dla drugich.

W tej nadziei Akty Założycielskie w wersji polskiej są przekazywane w ręce wszystkich, którym leży na sercu ich pełniejsza realizacja, jak również ukazanie Szensztackiego Orędzia tym, którzy go jeszcze nie znają.

Wprowadzenie

W latach powojennych pojawił się zwrot "Orędzie Szensztatu". Podobnie jak Fatima, również i Szensztat przynosi światu orędzie. Jest to orędzie o doskonałym przymierzu miłości, które Szensztat zawarł z Matką Bożą; o przymierzu miłości, którego rysem charakterystycznym jest doskonała wiara w Opatrzność Bożą, jako źródło poznania, i które przejawia się w świadomości powszechnego posłannictwa.

Źródłem, z którego czerpiemy poznanie tego orędzia, są nasze Akty Założycielskie. Posiadamy trzy akty. Poprzedza je Akt Przedzałożycielski - wykład o. Józefa Kentenicha z dnia 27 października 1912 roku. Pierwszy Akt Założycielski pochodzi z dnia 18 października 1914 roku, drugi - z 18 października 1939 roku (Worte zur Stunde), trzeci - z 18 października 1944 roku. Ostatni został wygłoszony na ulicy obozowej w Dachau. W nim założenie Szensztatu osiągnęło pewnego rodzaju kres. Za konieczne uzupełnienie do aktu z 18 października 1944 roku należy uznać wykłady z 24 września i 8 grudnia 1944 roku.

Historia założenia Szensztatu obejmuje w ten sposób okres 30 lat: od 1914 do 1944 roku. Przymierze miłości z Matką Bożą, zawarte 18 października 1914 roku, było przez ludzkiego partnera poznawane i przyjmowane stopniowo. Powoli przymierze to dojrzało w głąb i w dal i wszcz. Pierwszym istotnym odcinkiem i punktem kulminacyjnym w rozwoju i dojrzewaniu był dzień 18 października 1939 roku, kiedy to Rodzina Szensztacka złożyła Matce Bożej akt pełnomocnictwa in blanco¹. Dalszym punktem i jednocześnie pewnym przejściowym zakończeniem rozwoju był rok 1944. Wtedy to pojawiła się gotowość zawarcia aktu Inscriptio². Przymierze miłości z Matką Bożą przybrało doskonalszą formę.

Treść przymierza miłości, zawierająca w sobie doskonałe oddanie się w miłości oraz wszystkie konsekwencje tego oddania, znajduje wyraz w słowach, które Ojciec Kentenich wypowiedział 24 września, 18 października i 8 grudnia 1944 roku w Dachau, na ulicy obozowej. Niestety, wykłady te wtedy nie mogły być spisane. Wykład z 24 września 1944 roku zachował się tylko w formie szkicu dokonanego przez o. Fischera. Wykład z 18 października został odtworzony potem przez ks. prowincjała dra Schu-Ite. Wykład z 8 grudnia był spisany później przez ks. proboszcza Richarza i ks. kapelana Dresbacha, a następnie autoryzowany przez Ojca Kentenicha. Pełny duch III Aktu Założycielskiego znalazł swój wyraz w modlitwach z Dachau (Himmelwärts).

Oby duch, który nas uderza we wszystkich trzech Aktach Założycielskich, wzrastał w nas i umacniał się coraz bardziej. Ducha tego musimy zanieść światu i zaświadczyć o nim przez swoje słowo i życie. Orędzie Szensztatu" jest orędziem zbawienia dla ludzkości. Ono wskazuje jej drogę ratunku z ciemności i nocy, z nędzy i śmierci.

1 Akt bezwarunkowego oddania się na własność Matce Bożej i włączenie się w Jej doskonałe oddanie się woli Bożej w godzinie Zwiastowania.

2 *Inscriptio cordis in cor* - definicja miłości według św. Augustyna; wzajemne wpisanie serca, symbol przyjęcia Bożej woli miłości, zwłaszcza gdy ona niesie krzyż i cierpienie.